

ת"פ 32204/06 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 32204-06 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קרין שטרית
נגד
הנאשם פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אלון בן זיו

גמר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מתקון, במהלך שימוש פרשת התביעה, בשתי עבירות אiomim לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בהתאם לעובדות בהן הורשע, בתקופה הרלוונטית היו הנאשם *** (להלן: "המתלוננת") נשואים אף חיים בנפרד ולהם בן משותף, לגבי הגיעו להסדר ראייה מוסכם אשר קיבל תוקף של החלטה בבית המשפט לענייני משפחה (להלן: "הסדר הראייה").

בתאריך 11.5.20 בשעה 14:30 לערך, הגיעו הנאשם לבית המתלוננת על מנת לראות את בנו בהתאם להסדר הראייה, באופן בו הקדים את ביקורו בחצי שעה. בנסיבות אלו, בהираה המתלוננת לנאים כי היא מסכימה להקדים את מועד הביקור אולם על הנאשם היה אף לעזוב את הבית בחצי שעה מוקדם יותר. במהלך הביקור אמרו הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה את הדברים הבאים:

"**ואני הולך לשחות את כלם בקרוב... הוא איזה שחיטה אני אעשה להם ואני אשכח אם תהיה שם בינהם, למה אני אויריד לך את הראש איתם תזכיר מה אני אומר לך... ראי הוזהרת קרן אין לי סנטימנטים...**".

בתום הביקור, כשהמתלוננת ביקשה מהנאשם לצאת מביתה, אמר לה הנאשם:

"**את אם-אמא שלך אני הולך לטחון, לטגן אותך שישקבב עם אחותך... אני הולך לזין את האמא שלך, על כל דמעה שלי את תשלי לנצח.**"

חדש וחצי עבר למועד האירוע שליל, הגיע הנאשם לבית המתלוונת על מנת לראות את בנו בהתאם להסדר הראיה, בעת שהמתלוונת הייתה במקום עם חברתה. באותו נסיבות התפתחה שיחה בין הנאשם, המתלוונת וחברתה, בה אמר הנאשם למתלוונת כי הוא רוצה לחזור אליה וכי יש לה עוד סיכוי לחזור אליו. המתלוונת הבירה לנימוק כי אין בכוונתה לחזור אליו בשום אופן, ובתגובה איים עליה הנאשם באומרו כי ישחת אותה.

2. הצדדים הגיעו להסכמה לפיה יופנה הנאשם לקבלת תסקير שירות מב奸, כאשר עדמת המאשינה היא למסר שיכול וירצה בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת מתאימה, לצד מסר על תנאי ופייצוי. הנאשם הזמין לפגישה בשירות המב奸, אך לא התיעצב אליה.

במהלך דיון בבית המשפט, הביע הנאשם חוסר החלטיות ביחס להודאותו וכן התעוררו מחלוקת ביןו לבין כחו. בנסיבות אלה, הוחלף יצחקו של הנאשם על ידי הסנגוריה הציבורית. לאחר שבא כוחו החדש של הנאשם שב וקרא לו את כתוב האישום המתוקן והסביר לו את מלא המשמעויות המשפטיות, הנאשם חזר על הودאותו והחליט שלא לבקששוב תסקיר משרות המב奸.

ה הנאשם הופנה לקבלת חוות דעת מה厶מונה על עבודות השירות, אשר דיווח כי הנאשם התיעצב לראיון קבלה שנקבע עבורו אך הגיע ללא הטפסים הרפואיים הנדרשים. לאחר שניתנו לנימוק מספר הזדמנויות נוספת לפני הממונה את הטפסים הרפואיים הנדרשים, התקבלה לבסוף חוות דעת ממונה אשר מצאה את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

תמיצת טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשינה הדגישה בטיעוניה את הפגיעה בערכיהם המוגנים במקרה בו מדובר באירועים שבוצעו בביתו של המתלוונת, מקום בו אמרה לחוש בטוחה, ובנוחות בנים התינוק. בנוסף, טענה כי אiomני הנאשם כלפי המתלוונת אשר לא הסכימה לחזור למערכת יחסים זוגית אליו, מלבדים על התנהגות אובייסיבית כלפייה. בנסיבות אלה, טענה ב"כ המאשינה לפגיעה קשה בערכיהם המוגנים ועתה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מסר אשר יכול ויורכו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשים. אשר למקומו של הנאשם במתחם הענישה, צינה ב"כ המאשינה כי הנאשם לא הודה בהזדמנות הראשונה אלא לאחר שמייעת מספר עדים בבית המשפט, לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ואף התקשה בשיתוף פעולה עם הממונה על עבודות השירות. לצד זאת, בהתחשב בגילו של הנאשם, היעדר עבר פלילי וכן חלוף הזמן מביצוע העבירות מבלי שנפתחו כנגדו תיקים נוספים, עטרה ב"כ המאשינה לגזור על הנאשם עונש של 5 חודשים מסר אשר ירצו בעבודות שירות, לצד מסר על תנאי ופייצוי למתלוונת. ב"כ המאשינה הגישה פסיקה לביסוס טיעוניה.

4. ב"כ הנאשם טען כי בנסיבות ביצוע העבירה ובהתחשב בפסקה הנוגנת, יש לקבוע מתחם ענישה אחד אשר הרף הנמוך בו הוא עונש של מסר מוותנה ונע עד למספר חודשים מסר לריצוי בעבודות שירות. לטענותו, כתב הנאשם משקף את מה שקרה לזוגות רבים אשר לאחר לידת ילד נכנסים לערבותות וכן קושי על רകע הסדרי ראייה. אשר לעונש המתאים, הדגיש ב"כ הנאשם את היעדר עברו הפלילי וחוסרפתיחת תיקים מאז ועד היום, וכן טען כי הנאשם הושפַל בעת מעצרו שהתבצע בנסיבות אמו. משקל נוסף בקשר לתמת לתקופה מעצרו של הנאשם בתיק, משך שבעה ימים, ותקופה ארוכה בה היה נתון תחת תנאים מגבלים. לפיכך, עתר להסתפק במסר מוותנה

או בימי מעצרו של הנאשם. ב"כ הנאשם הגיע פסיקה לביסוס טיעוני.

5. הנאשם בדברו ציין כי יש לו שלושה ילדים מנישואים קודמים אותם גידל לבדו, וטען כי ביום הוא מתknife מ Każבת נכות ואינו מוצא עבודה. בנוסף, טען הנאשם כי בעת מעצרו נכחו לידיו הבוגרים ואמו, עובדה שפגעה בו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולך

6. הצדדים ביקשו לקבוע מתחם עונשה אחד לשני המקרים. מדובר באוימים נגד אותה מתלווננת אשר בוצעו במקרים סמוכים, על רקע דומה, ולפיכך יש לקבל טענה זו העומדת בתנאי מבחן הקשר ההדוק. בעת קביעת מתחם העונשה יש להתייחס לצירוף העונשים המירבאים אותם ניתן להטיל בגין כל אחד מהקרים (ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, פיסקאות 140-141 (29.06.2015)).

7. אוימים פוגעים בזכות קורבן העבירה לביטחון אישי ושלוחות הנפש. את מידת הפגיעה בערכים המוגנים יש לבחון בהתאם לנسبות המשותפות של כל מקרה ומקרה, תוך מתן משקל משמעותי לניסיות, בעיקר כshedoter בעבירה המתאפיינת במנעד נסיבות רחב כגון עבירות אוימות (ראו התייחסות בע"פ 13/1127 **עמאאל גברזגי נ' מדינת ישראל**, פיסקה 25 (15.1.2014)).

בנסיבות האירוע מדובר בשני מקרים, במקרים שונים, אשר התרחשו בביתה של המתלווננת, מקום בו עליה לחוש מוגנת ובטוחה. בשני המקרים מדובר באלים מילולית קשה על רקע של פרידת המתלווננת מה הנאשם, אוים אשר התעצמו מה מקרה המוקדם ועד לאחר מכן. בעוד במקרה הראשון לא היסס הנאשם לאיים על המתלווננת, בנסיבות חזרתה, כי "ישחת אותה", במקרה השני היפנה כלפי האוימים קשים יותר ומתמשכים: "אוריד לך את הראש", "ראי הזורת קרן אין לי סנטימנטים", ואף אוימים קשים כי יגע באמה ובאהותה. יש לראות משנה חומרה בכך שהאוימים נאמרו בנסיבות המתלווננת ולא באמצעות אמצעי תקשורת כלשהו, בו יש כדי לרך במידה מסוימת את החדרה והפחד מפני מבצע האוימים.

8. הצדדים היפנו לפסיקה לעניין העונש, כל צד בהתאם לטיעוני: המאשימה הגישה פסיקה במקרים בהם נקבע מתחם העונשה כמתwil במאסר בדרך של עבודות שרות אף בגין מקרה אחד של אוים, ואילו ב"כ הנאשם הגיע פסיקה בה נקבע כי מתחם העונשה בגין עבירת אוים מתwil במאסר מותנה בלבד. רמת העונשה אכן משתנה בהתאם לנسبותיו של כל מקרה ומקרה. יש להציג כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ובין מדיניות העונשה הנהוגת המהווה אך אחד משיקולים אלה (ראו: ע"פ 6390/20 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פיסקה 9 (10.2.2021); ע"פ 322/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פיסקה 5 (9.10.2016)).

9. בנסיבות המקרה הנדון, לאחר שקלתית את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירות, העובדה שמדובר בשני מקרים שונים וכן בהתחשב בפסקה הנהוגת, אני קובע כי מתחם העונשה נע בין תקופה

קצירה של מאסר אשר ירצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל למשך 12 חודשים.

העונש המתאים

10. הנאשם בן 48, שלא כל עבר פלילי, קיבל אחריות על מעשיו. הودאת הנאשם בעבודות כתוב אישום מתוקן התקבלה לפני כשנתיים, לאחר שנשמעו מספר עדים, אולם התנהלותו מאז ועד היום אינה מוצביה על הבנה והפנמת החומרה שביהם. הנאשם חזר ועמד על הودאותו במიוחס לו, מספר פעמים לאחר שהסוגיה בבית המשפט, אולם ניכר כי התקשה להבין את הפסול שבמעשיו (ראו פרוטוקול מיום 24.1.22, 7.6.23). ניסיון לקבלת התייחסות גורם טיפול, שירות המבחן, לא צלח בשל חוסר שיתוף פעולה מצד הנאשם.

על אף טענות ההגנה לביעות רפואיות של הנאשם וכן כי הנאשם מקבל קצבת נכות, לא הוצגו בפניו כל ראיות לכך ואף הממונה בעבודות השירות לא התייחס לכל מגבלה רפואית

לצד האמור לעיל, יש לתת משקל לכך שמדובר בהסתמכותו היחידה של הנאשם בפליליים, ולעובדה שגם ועד היום לא נפתחו כנגדו כל תיקים נוספים. בנוסף, אתן משקל לכך שהנ帀ה היה עצור במשך שבעה ימים והוא נתן תחת מגבלות משתנות במשך תקופה ארוכה בהמשך.

בנסיבות כוללות אלה, אני מוצא כי יש למקם את עניינו של הנאשם בתחום העונשה, גם אם לא ברף הנמור ביותר שלו.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך ארבעה חודשים אשר ירצה בעבודות שירות, בהתאם למפורט בחוות דעת הממונה.

mobher לנ帀ה כי ככל שיחרוג מתפקידו העסקיו במסגרת בעבודות השירות, יתכן כי הממונה יחליט על נשיאת יתרת העונש במאסר בפועל.

2. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת איומים תוך שלוש שנים מהיום.

3. פיצוי למתלוונת, עדת תביעה 1, בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם בשלושה תשלוםיו שווים החל מיום 1.7.23 ומידי חודש בחודשו. המאשימה תעביר את פרטי המתלוונת למצוירות בית המשפט תוך 7 ימים מהיום.

המצוירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על בעבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' تمוז תשפ"ג, 25 يونيو 2023, במעמד הצדדים.